

Macinka si priala: „Chcem takú rozprávku, aby v nej boli aj hádanky. Všetci sme si ešte nedávali hádanky, šaško?“

Šaško prikývol: „Budeme hádať.“

Macinka si ešte zaželala: „A budeme hádať tak, aby boli tie hádanky rýmované. Už by som zase rada počula básničku, Tárajko.“

Šaško si povzdychol: „Čo všetko si ešte vymyslíš, rozmarná princezná?“ Ale pretože k šaškovým povinnostiam patrilo princeznám vyhovieť, začal rozprávať rozprávku, akú si jeho kamarátka priala. Ibaže tichúčko, pretichúčko prehodil: „Už aby sme boli u babičky!“

Hádaj, hádaj, hádač

V krásnej zemi pod horami, na malebnom vidieku, kde topánkam hovoria čižmy, sa rozprestierala dedina. Nad dedinou sa dvíhala zelená hora. A ako hora nad dedinou, tak i v dedine nad všetkými chalupami pekný statok. Na statku hospodárila sedliačka so svojím synom. Sudičky všelijako zamotajú niť osudu, a tak sa synáček zo statku zahľadel do očí dievčiny z najchudobnejšej chalúčky.

„Matka, privediem si nevestu. Len tú a žiadnu inú.“

Matka mu pytačky vyhovárala: „Naše ľanové pole je ako moja zástera a to ich políčko len ako záplata na tej zástere. Na statok veľa neprinesie, je z chudobného vreca.“

Syn sa nedal odradiť: „Pracovité ruky sú tiež prínosom do hospodárstva a moja milá má ruky zlaté.“

„Keď zlaté, nech dokáže zlatými rukami priať z nášho ľanu zlaté nite.“ Sedliačka pozvala chudobnú nevestu do izby, kde mali úrodu z ľanového poľa. „Ľan nám vyrástol požehnane vysoký, hustý. Keď napradú tvoje ruky z tohto ľanu zlatú priadzu, vystrojím ti svadbu, akú si zaslúži budúca gazdiná nášho statku.“

Dievča vedelo priať, vretienko sa jej vrtko točilo a spod rúk vychádzala priadza ako hodváb. Ale čo už, zlatá niť to nebola. Milá Zuzka prehorko zaplakala. Sedliačino srdce však slzy neobmäkčili. Zato slzička dopadla do dlaní kohosi, kto ju rád polapil. Boli to dlaničky pramalé a tenučké bol aj hlások, ktorý smutnú dievčinku utešoval. Na okno izby zasadol panáčik, veľký ako hrot nožika, a vyspevoval:

*„Keď uhádneš moje meno,
budeš ty mať veľké veno.
Zlaté nite spriadam rád,
budem aj tvoj kamarát.“*